

ognja zadéne, stoterno poverne, in k napravi zavarvanih pohištev naglo perpomore!

Kakó zlo potrebujejo naši révni pogorelci zdaj take pomoći; tote nobedin njih nemore na duri te bratovsine poterkati, kér ni bil nobedin — zavarvan!! *

Iz otoka poleg Bleda na Gorenjskim.

Slišati je per nas, de se je po spodnjih krajih laž razglasila, de se je per zadnjim potresu (21. Grudna) otok na jezeru poleg Bleda pogreznil; zato Vam od tega tóle pišem. Po moji uri je bil tóu potres malo pred deseto uro; nar prej je prav terdo buhnilo, de se je prav zlo potreslo; potem pa se je enekrat, in če prav imam, od večera proti jutru valno (wellenförmig) pogibalo, takó de me je, ko sim se bil ravno vlegel, zlo pozibalo. Precej drugi dan sim vse zidovje in ozidje na našim otoku pridno pregledal, pa vesel sim bil, de nisim nikjer nobene poke našel. Dobro bi bilo, de bi jim gospodje od več krajev od tega potresa pisali, potlej bi se lahko zvedilo, kakó na dolgo in na široko je letá potres segal.

P.

Sanja na Božič.

(Narodna priméra (alegorija) Černogorska in Hrcegovinska).
(Iz serbskiga prestavljenja).

Sanjalo se mi je, de sim bil v mescu, in de sim v njem okoli hodil. Na tem popotvanji pridem k nekemu visokemu gradu, pred katerim je perhuljen starček sedel. Njegov vesel in prijazni obraz mi dopade, se vsedsi h njemu ga vprašam: čigav de je ta grad, in kdo v njem prebiva? Odgovori mi; de je občinsko poslopje in de v njem dve stvarí živete, kteri ste pravica in krivica. Prosim ga, de bi me peljal, ako bi bilo mogoče, v to hišo. Radovljeno vstane starček, ter me pelje v grad. Ko pa prideva h zidovju, zagledam dvoje vrata: ene velike, z rumenim zlatam in različnimi barvami olešane, ene pa male, takó tesne, de se je komaj droban človek skoz nje splazil. — Na njegovo vprašanje: ali sim volján noter iti? mu odgovorim: zakaj ne, skoz velke vrata. On pa me prime za roko in na vso moč zavpije: „Nikar sin! ne, tam je prebivališe krivice; tukaj skozi te pojdeva, te so vožji.“ In komaj skoz tesne vrata na dvor prideva, se nama koj silno velika soba (stanica) odprè; na sredi je stal umetno izrezan prestol iz slonovih kostí, na njem je sedela prekrasno oblečena devica v cesarskim oblačilu; na glav je imela z žlahtnim kamnjem okinčano krono in z zlatam okovanou, s tem napisam: moj je ta prestol; pregnana sim sicer iz zemlje, vunder ostarem pravica pravic. Jez sim pravica, in vsi, ki me sovražijo in preganajo, bodo na vse veke hudo pokorjeni. Gorje tistim! kterih terdih serc ne ganejo solze siromaškiga bližnjiga.

Ko sim vse to vidil, me prime starček za roko, peljaje me iz čudokrasne sobe veličanske cesarice, rekoč: „Pojdi moj sin! zdej, de prideva na dvor z velikimi in

Oznanilo zavoljo naročevanja Novic po pošti.

Kér se naročniki Novic semtertje pertožujejo, de morajo za-nje po poštah vikši ceno od oznanjene odrajtovali, jim tukaj naznanje damo, de smo se s to pertožbo pri odpravilstvu velke c. k. pošte v Ljubljani oglasili, ktero nam je naslednji odgovor dalo:

Nobena c. k. krajnska pošta, ktera je c. k. velki Ljubljanski pošti podložna, nima pravice več ko 2 gold. in pol za Novice celiga leta od naročnika tirjati. C. k. poštam druzih dežela pa gré zraven imenovane naročivne cene za pol leta še 12 kraje., za celo leto pa 24 kraje. za odpravljanje Novic. Razun tega pa nobena c. k. pošta nima pravice ne krajcarja več tirjati. Takó govori Dunajsko oznanilo: „Preis-Tarif der Zeitungen und Journale bei der k. k. Hofpostamt-Haupt-Zeitung-Expedition in Wien. Für das Solar-Jahr 1846, na pervi strani pod nadpisam: Erläuterungen und Abonnements-Bedingungen §. 1. a) für die Expedition von jeder einzelnen Zeitung sind ganzjährig zu entrichten 24 kr., halbjährig 12 kr.“ — Naj se tedej sleherni prejemnik Novic, ki bi vtergnil v ti reči s pošto navskriž priti, pri c. k. velki pošti svoje dežele oglesi.

olišpanimi vratami.“ Jez grem za njim skoz vrata, pa komaj prideva na dvor, kar zagledam trumo zbranih ljudi. Na vprašanje, kaj de so, mi reče starček: „Ti so razbojniki, hudodelniki, zatiraveci ubogih“. Greva skoz trop ljudi, in prideva v drugo sobico, kjer je sedela stara baba na prestolu, s krono namest na glavi pod nogami. — Od tod se verneva v drugi kraj hiše, kjer najdeva množico milo jokajočih sirot in ubogih. Prašava jih, zakaj de se jokajo, in kaj se jim je prigodilo. Začnejo nama perpovedvati brezkončne krivice, in popisovati samopridnost in terdosercnost nekterih ljudi. — Od krivičnosti sveta razserden starček na ves glas zavpije:

V tla se vdér' krivica,
In ti kraljuj pravica!

In ta glas me je iz sanj zbudil.

ž.

Oznanilo fužinarjem, nožarjem in puškarjem.

Vodstvo notrajsko-avstrijanskoga obertniskoga družtva v Gradeu nam je poslalo v Ljubljano raznih železnih in jeklenih rečí, namreč pil, žebljev, pušk, nožev, pekarskih lopárjev i. t. d. kakoršne so v Arabii, Kini in v drugih ptujih deželah v navadi. Te orodja prodajajo v imenovanih deželah dozdej samo Angleži in Francoze in si veliko dobíčka pridobé. De bi se lepih dobíčkov tudi obertniki našega cesarstva vdeležili, je nabrala Teržaška kupčijska družba raznih železnih rečí in jih pošilja po avstrijanskih obertniskih družbah po vših deželah našega cesarstva, de bi jih fužinarji, puškarji in nožarji ogledali, perpisano ptujo ceno prevdarili in naznanje dali, po kteri ceni bi oni zamôgli enake orodja izdelovati in v Terst pošiljati. V pisarnici c. k. kmetijske in rokodelske družbe v Ljubljani v Salendrovih ulicah blizu Brega Nr. 195 so imenovane orodja do 25. tega mesca na ogled postavljené, kjer bo vsak obertnik tudi ceno zvedil, po kteri se te reči v Arabii in Kini prodajajo.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	3. Prosenca.	29. Grudna.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	1	57	2	2
1 » » banaške	2	10	2	15
1 » Turšice	1	12	1	18
1 » Soršice	—	—	1	40
1 » Réži	1	34	1	37
1 » Ječmena	1	10	—	—
1 » Prosa	1	7	1	15
1 » Ajde	1	1	1	—
1 » Ovsia	—	51	—	52

Cena prešičev v Krajnju — ložejih po 5 krajev in pol funt; čez 2 centa pa po 6 krajev; — slanina (špeh) v bohilih po 17 gold., brez kože po 17 gold. in pol cent.